

Kako sem povozila netopirja

Nika Krivec

Živijo vsi, sem Nika in sem povozila netopirja. Ah kje, saj to sploh ni ironija, glede na to, da zadnje čase sodelujem v društvu, ki se ukvarja z njihovim varstvom ... Vendar pa baje niti nisem prva, ki se ji je zgodilo kaj tako bizarnega. Tu je moja zgodba.

Lepega junijskega dne sva se s prijateljico odpravili na izlet na slovensko obalo. Zvečer sem avto, kot običajno, nič hudega sluteč parkirala v garažo. Premaknila sem ga šele čez kakšen teden, ko sem se najprej odpravila na bencinsko črpalko napolnit gume. Na črpalki sem stopila iz avta, zakorakala okoli njega in kaj zagledam? V radiatorju pod pokrovom motorja je bila zataknjena posušena in skrivenčena živalica. Ob spoznanju sem bila tako presenečena, da sem za trenutek kar obnemela. Nekje na Primorskem mi je očitno uspelo zbiti netopirčka, natančneje malega podkovnjaka.

Ko se je šok malce polegel, sem zadevo najprej poslikala, nato pa pomislila, da moram netopirja nekako spraviti z avta in ga shraniti. To pa je vodilo v stopnjevanje že tako čudne situacije. Namreč, ker se je netopir malce zalepil na podlago, sem imela z njegovo odstranitvijo nekaj težav. To je opazil mimoidoči motorist iz Nemčije, ki je imel pri sebi primerne klešče, s katerimi mi je priskočil na pomoč. Hecno pri vsem skupaj je bilo, da je bil zaradi oblike netopirjeve glave prepričan, da se le-ta pravzaprav sploh ne drži več telesa in da se je morala zatakni nekje pri mašini. Ker ga nisem mogla prepričati v nasprotno, sem nato dvignila še pokrov motorja, kjer pa nisva našla nič, razen posušene enodnevnice. Motoristov edini komentar je bil: "Aha! Tole je torej lovil netopir!". Ampak šalo na stran - to je bilo dovolj trupel za en dan, sem si rekla, napolnila gume in se odpeljala. Upam, da se mi kaj takega nikoli več ne pripeti.